

PSRM-izarea Blocului ACUM a început înainte de a se anunța mariajul lor formal. Alexandru Vakulovski, căruia îi aparține sintagma, observă într-un comentariu pe deschide.md că, deși o incluseră în pachetul de măsuri antioligarhice obligatorii, acumiiștii au renunțat ușor la legea Magnitsky, după ce socialiștii au respins-o din start, scrie www.ziarulnational.md, preluat de Romanian Global News.

S-a acordat prea puțină atenție acestui fapt, care anticipa oportunismul prorus de azi al acumiiștilor. De ce nu le-a convenit lui Dodon și tovarășilor săi o lege prin care să fie sancționate persoanele din afara Republicii Moldova, vinovate de încălcarea drepturilor omului, după modelul unei legi adoptate de SUA, apoi și de alte țări? Motivul e cât se poate de simplu: Legea Magnitsky îi provoacă amintiri neplăcute lui Putin. Așa ceva Dodon nu își putea permite și acumiiștii au manifestat înțelegere, conformându-se.

Imoral, cinic, dar „logic”

Chiar dacă imoral, cinic, refuzul de a investiga finanțarea PSRM este atât de „logică” și „firească” în contextul unei alianțe cu orice preț, încât nu mai necesită vreo explicație din partea Blocului ACUM. După ce Kozak a scos cu forcepsul alianța care are toate șansele să intre în istorie cu numele său, ideea unei investigații care vizează Rusia poate fi considerată drept lipsă de recunoștință, o diversiune plahotniucistă și nu e de mirare că simpatizanții ACUM au preferat să creadă că imaginile cu Dodon spunând că primește de la Moscova aproape un milion de dolari lunar pentru partid și televiziunile PSRM sunt truate.

Primul șoc a survenit după votul proRusia al „proeuropeanului autentic” Andrei Năstase și al „eurasiaticului” Vlad Bătrâncea la APCE. Dintr-odată, lumea și-a dat seama că nu numai PSRM, ci și ACUM este legat de Moscova prin fire invizibile, că este atent la interesele și dispoziția ei.

Un oportunism greu de anticipat

„Gafa” cu „războiul civil” a ministrului de Externe, Nicu Popescu, a şocat şi mai mult, căci denotă un grad de oportunist, servilism şi perfidie greu de anticipat din partea ACUM. „Narativul” său cu „războiul civil” pe Nistru putea să pară drept o încercare de „teribilism” juvenil, de „originalitate” cu orice preţ (alte posibile explicaţii le prezintă într-un articol excelent Vitalie Vovc pe blogul său), dacă nu erau evenimentele din Donbas, unde Rusia a pus în aplicare, în văzul lumii, „tehnologia” transnistreană, decamufându-se, dar, cu toate astea, încercând să-i forţeze pe ucraineni să accepte că în regiunile Doneţk şi Luhansk ar fi avut loc nu o agresiune rusă, nu un „război hibrid” provocat şi întreţinut de Moscova, ci unul „civil”. De ținut cont că Moscova ne-a ameninţat cu război de secesiune în martie 1990, că, în 1992, în Republica Moldova KGB exista şi acţiona pe ambele maluri ale Nistrului. Faptul că multe victime au fost civili, ca şi în cazul Donbasului, nu demonstrează decât perfidia agresorului.

O soluţie „plahotniucistă”

Într-o scrisoare deschisă, adresată preşedintelui României, Klaus Iohannis, liderilor Blocului ACUM şi PD, intitulată „(Republica) Moldova fără Dodon/(Republica) Moldova fără PSRM, un grup de foşti deputaţi, intelectuali, scriitori, printre care Vladimir Beşleagă, Andrei Țurcanu, îşi exprimă îngrijorarea faţă de „implicarea fără precedent a Federaţiei Ruse în procesele politice interne”, observând „realizarea unui program strategic de luare sub controlul Rusiei a instituţiilor principale ale statului”. Se face referinţă, în primul rând, la faptul că „PSRM-lui, partid declarat prorusec şi finanţat de Moscova, i-au revenit funcţia de preşedinte al Parlamentului şi pârghiile decizionale din ministerele de forţă”, se aminteşte despre „trecerea de la sistemul electoral mixt la cel proporţional, care la alegerile viitoare va favoriza o majoritate parlamentară prorusă”, „eliberarea din închisori a unor agenţi dovediţi ai serviciilor secrete ruseşti şi promovarea în anumite funcţii-cheie ale statului a persoanelor eliberate anterior din serviciu pentru divulgarea de date secrete către persoane cu interese străine Republicii Moldova sau pentru colaborarea cu inşi din reţelele de spionaj ale FR”.

Autorii apreciază că un scop diversionist urmăresc şi unele schimbări legislative „în favoarea consolidării puterii preşedintelui RM”, a subordonării ministerelor şi a altor instituţii de resort Consiliului Suprem de Securitate. „Astfel, pretinsa dezoligarhizare are toate şansele să termine cu un sistem politic de tip „euroasiatic”, un oligarh să fie înlocuit cu un alt oligarh, prezidenţiabil pe viaţă, reprezentant deschis al unor interese străine”, conchid semnatarii scrisorii deschise, propunând ca Blocul ACUM să iasă „imediat” din coaliţia parlamentară cu PSRM. Ei consideră că „odată cu demisia lui Vlad Plahotniuc din fruntea PDM, s-a realizat o primă etapă din programul ACUM de dezoligarhizare a R. Moldova”, şi e posibilă, din punctul lor de vedere, funcţionarea unui Guvern minoritar ACUM, cu susţinerea fracţiunii parlamentare a PD, garantându-se astfel „vectorul proeuropean al Republicii Moldova”.

ADN-ul politic al ACUM

Iarăşi, ideea le poate părea unora „plahotniucistă”, dar, analizată la rece, e de fapt singura posibilitate ca ACUM să iasă din îmbrăţişarea toxică a PSRM, adică a Moscovei, fără a declanşa alegeri anticipate şi fără a construi un stat prezidenţial, după modelul rusesc. Nu e vorba despre o relaţie „oficială” cu PD, nici de angajamente umilitoare pentru ultimul, ci de o cooperare în interesul Republicii Moldova, al cursului european, dându-se resentimentele la o parte. Aceasta numai dacă ACUM este sincer proeuropean, dacă „peseremizarea” nu se conţine în ADN-ul politic al ACUM.